Ettim

— *Gümüşhanlı* · 03 Eylül 2015

ESMER GÜZELİM ETTİN//ETTİM

Kendi gönlünü abad ettin

Şerefle süslü dua ettim

Aslından astarına gittin

Ben gönlümü abadan ettim.

Ben ağladım gülmedim asla

Gönlüm geçti hicranla yasla

Senin gönlün kir içi pasla

Ben gönlümü abadan ettim.

Sen şirk içinde yoldan azdın

Ölmedim daha mezar kazdın

Bay bay elveda nasıl yazdın

Ben gönlümü abadan ettim.

Arz ettim sana yetmez sözüm

Kurudu damar görmez gözüm

Esmer güzelim bumu çözüm

Ben gönlümü abadan ettim.

II

Hani bir söz söylerdin;

Sonunu düşünen kahraman olamaz

Ben kahraman olmak istemedim

Sonumu da düşünmedim

Ben hep seni düşündüm.

Senin için senden vazgeçip

Bir özleyişle yaşadım

Ben hep seni düşündüm

Ben gönlümü abadan ettim

Revama Karamürsel şahit!

III

Şimdi sana yazdığım yer körfez, Derince

İçim içimi yer maziyi derince

Belki de bu ayrılık yerli yerince

Hasret yakında uzaklara kanat gerince

Senin için senden vazgeçince

Ben gönlümü abadan ettim

Cezama Karamürsel şahit!

Talihimin göğsümde hapsettiği kız

Yaşadığım hep yarımca

Dinliyor şimdi ıstırabımı Körfez, Yarımca

Mukaddes kaderin matemi

Sarılmış Çiftlik, Esentepe, Ağadere

Sonunu düşünmeyen yolculuğun nere

Senin için senden vazgeçtim bre

Ben gönlümü abadan ettim

Hatama Karamürsel şahit!

Senin için senden vazgeçtim

Ben gönlümü abadan ettim

Fedama Karamürsel şahit!